

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Szombat

63. szám.

Pest, majus 27. 1848

Nem kell táblabíró politika.

April 10. kezdve e lap hetenként hatszor egy közép nagyságú ivon fog megjelenni, és posta útján is megrendelhető.

Előfizetési ár:

April 10.-kétől június végeig, Budapesten, házhordással 2 ft. 30 kr., vidékre postán borítékban 3 ft. 30 kr.

April 10. september végeig félévre: Budapesten 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

April 10.-étől december végeig három évnegyedre:

Budapesten házhordással 6 ft. 30 kr., vidékre postán borítékban 8 ft.

Budapesten egy pengő forintjával, egy hónapra szóló előfizetést is elfogadunk.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. pp. fizettetik.

Pest, május 27.

Levelezéseinkből azt kell észre vennünk, hogy a vidékieknek Pestről csudálatos ideajuk van.

Némelyek azt gondolják, hogy itt folytonos revolutió van. Hogy itt az ifjak éjjel nappal azon törekednek, hogy a ministeriumot megbuktassák.

Hogy vannak francia emissariusok, kik egy-némely emberekkel szövetekezve éjjel fekete köpenybe burkozva és álarcz alatt bejárják a kocsmákat, s vérengző doctrinákra catekísálják a proletariusokat. Hogy a republicanusok és a zsidókergetők között titkos szövetség van, hogy ezek összeesküdtek, s összeegyezték egymás között kölcsönös gyámolításra. A republicanusok a jó ügy miatt feláldozzák a zsidókat, a polgárok a zsidók elüzetéseért kitépik hiv szívéből a drága royalismust. Hogy itt republicanus clubbok vannak, hogy a veres tollasok papírral és rajzonnal járnak az utcán, s jegyezgetik azok neveit, kiket idő nap előtt le kellene fejezni, s mint egy barátunk mondá: Szíjj Sámuelnél, a cséplő feltalálójánál, már készül is vagy 24 guilotin.

Mindezek mulatságnak igen megjárják.

És hogy ha efféleket hintegetnek a vidéken, bizony nem csudáljuk, hogy itt ott egy pár szelid ficzkó cor amore megégeti lapjaink azon számát mellyet valami uton két példányban bir, hogy fenyeget, hogy határozatokat hoznak miszerint nem tudom hányan feljönnek Pestre s itt a ministeriumot támogatni fogják.

Támogatni! mintha egyenként dülöngöznének.

Pedig ha tudnák a vidéken mint resteli itt Pesten a ministerium, ha valahol a sajtó, s a gondolat országa ellen tömegekkel demonstrálgatnak.

Parbleu! — Ez rossz anteacta lesz akkor, midőn a mostani ministerium, quo fato, mert csak mind örökre úgy sem fog tartani, a sajtó útján vissza akarna jutni a kormány gyepölje mellé.

Kedves vidék! Hagyják önök az utokan tisztán és szabadon, — lehessen azon könnyen és kényelemmel jönni és menni. A kinek el kell utazni, mehessen a kinek be kell rándulni hadd jöjjön,

A parlamentaris kormányokra nézve sokkal nagyobb veszedelem az, ha ki nem léphet, mint-hogy ha mások onnan szoritani kezdik.

Naponta kapunk leveleket mellyben csak nem szórol szóra mindenikben ez áll:

Ha a mostani ministerium, megbukik hol vannak az ujak, honnan veszünk más alkalmas egyéneket?

Kedveseim, — mi is kérhetjük viszont önöket, hogy bukhatik meg a ministerium mig nincs ellene olyan erős oppositio melly a mostanit helyéből kimozdítsa, vagy is inkább miként némely-lyek ohajjtják a mostani névsorban némi módosítások történjenek?

Ministeriumokat csak az oppositio felülkerekedése buktathatja meg.

És ez igen alkotmányos dolog. Szeretnők azon legénynek szemé közé nézni, ki valamely ministeriumba annyira volna endiablirözva, hogy akkor is fenakarná tartani, midőn az alkotmányos többség ellenök fogna nyilatkozni.

Ha tehát a mostani ministerium ellen nincs ilyen többség, azok kik itt Pesten, s a vidéken pattognak és csattognak, legyenek nyugton.

Am tessék egy bizonyos párt ellenében szánakozólag mosolygani, tessék homlokot redőzni, tessék hazafiai keblökben megbotránkozni.

Hanem az egyre igen szívesen megkérnők önöket, hogy argumentum ellenében ne csapó fával éljenek.

Vagy ha a mi argumentumaink olly kis szerűek és gyermekesek, hogy azt megczáfolni egy tekintetes kar és rendnek méltóságán alól áll, akkor azok maguktól is összehullnak.

Arra nem szükség, hogy önök az utcákon tömegeket gyűjtsenek össze.

Ama nagyszerű demonstratiók, mellyek kicsinységünk ellen itt ott történnek, közönségesen egészen az ellenkezőt szokták bizonyítani.

Mert a demonstratio kemény fegyver, azzal olly gyengék ellen élvi, mint mi vagyunk, rettenetesen neveltséges. Okos ember önök demonstratioja után nem arra a gondolatra jön, mit önök a lelkekben előidézni akartak, hogy tudniillik a mi elveinket csak néhány kevesek s jelentéktelenek vallják, hanem inkább, hogy azon elvek élesek, keresztülhatók, s rugonyosságuknál fogva sebesen terjedők, s hogy azok előhaladása ellenében a tömegek elfojtó kiáltásait ezen eszmék elleni barricadokat kell használni.

Azt bizonyítják, hogy a demonstratiók helyszí-

nén is elegen vannak, kik ellenkezőleg éreznek. Hogy vannak, kiknek a demonstralók az effélékkel boszuságot és dacot hisznek elkövetni. Hogy vannak, kiknek, ha önök ablakaik alatt elmennek, önöknek jól esik oda az ablakba egy mérges tekintetet vetni, jól esik, ha őket az utcán szemközt találva, rájuk egy kevéssé fogaikat megcsikorgathatják.

Mi csalódhatunk. — Minket igen is, argumentumokkal leverhetni, demonstratiókkal és bárminemű Intimidatiókkal soha sem.

Meglehet, hogy hazánk poeticus szeretete minket tulragadhatott, meglehet, hogy midőn elragadtatásunkban azt hittük hogy a legigazabbat mondjuk, szavaink betűértelme balmagyarázatokra adhatott alkalmat.

Ezt tessék ránk megmutatni s mi meghajlunk. Addig nem.

Azonban még egyet.

Egy bizonyos városban a demonstrationnak indítványozója egy ismert nagyságu bassal megáldott táblabíró volt.

Az indítvány elfogadva lön. Lön kirukkolás, s a bámulókkal egyetemben csak volt az utcán egy pár ember.

De mi lett következése. — Az, hogy sokan gondolkozni kezdettek és mondák szívökben. —

A dolog gyanus... abban a marcziusban sok jó dolognak kell lenni, mert ez és ez ellene beszélnek. Hozzá vagyunk szokva, hogy akkor vagyunk az igazság pártján, ha bizonyos urakkal ellenkező véleményben vagyunk.

Pest máj. 27.

Párisban gyalázatos dolgok történtek, s e gyalázatosságok ép azok vezérlete, irányadása alatt intéztettek el, kik magukat a nemzeti szabadság, Franciaország jólléte, s népe boldogsága apostolaiként állíták fel. Mi — megvalljuk — ezen emberekben mind eddig magunk is hittünk, mert igyekezeteiket, törekedéseiket tiszta szándokból eredőknek s önzéstől menteknek véltük. Ezen emberek Louis Blanc, Albert és Barbes képviselők, a munka organizatiojának championjai.

Mi a munkarendezés kérdésének megoldását nem tartjuk ábrándnak, bár felőle ép olly kevéssé vagyunk magunkkal tisztában, mint az eszme megpendítői. Mi az indítványt, kísérletet, nagyszerűnek és nem impracticabilis tuzásnak tekintjük, s ezért becsülésünk a fennebb említettek iránt őszinte volt, mint ollyak iránt, kik egy nagy gondolat megtestesítésében élnek és fáradoznak, távol minden alacsony czéloktól, menten mipten salakos utógondolattal. Így képzeltük mi őket, és — csalódtunk. —

Az eszme melletti harc csak eszköz volt magoknak a nagy munkás osztály rokonszenvét megnyerni, a munkarendezés kérdése melletti lelkesülés csak színlett volt, hogy a vagyontalan dolgozó népben, magoknak egy roppant phisicai erőt biztosítsanak, mellynek segítségével — data occasione — kezeikbe a hatalom gyeplőit ragadhassák, és magok lehessenek elnyomói a népnek, mellynek elnyomott állapotja felett álnok könyüket hullatának.

Álarczuk május 15-én leesett. Tervük, melyet gondatlan hiszékenységgel már éretek és kivihetőnek hittek, le van leplezve, s ott állanak Europa szégyen széke előtt megvetés és gúnytárgyainul, s még mult életük tisztaságát is gyanuba hozva.

Mi ifjak vagyunk, keblünkben sebesebben és forróbban kering a vér, mint megállapodott koru férfiakéban, s így igen természetes, hogy fogékonyabbak, könnyebben és hamarabb feldobogóbbak vagyunk minden eszme iránt, mellyet az állapotodtabb értelem és fontoló ész kivihellenek ábrándosnak nevez tán, de mellyet magasztosnak emberszeretéből és tiszta kebelből eredetnek tartunk. —

Az ifju teoriákban él és jól teszi, a hideg és számító fiatal rideg keblü és szeretlen férfiú lenend. A practicus hideg világnézet 24 éven alul előttem ajánló nem lehetne soha.

Stolz will ich den Spanier! tüzes legyen az ifju, ha mindjárt könyelmü is.

Illy szempontból, illy nézetek után kérjük eljárásunkat, vélemény nyilatkozatainkat tekintetni, s ekkoron nem fog annyi badar lárma és fontos képeket csináló zaj üttetni, irataink és lapunk szelleme ellen.

És mert ifjak vagyunk Louis Blanc teoriát is érdekel olvastuk, lelkesedéssel hallgatók, de annyival fájdalmasabban fordulunk most el a csodált eszme apostolaitól.

Május 15-én Párisban egy szent érdek — Lengyelhon érdeke — áldoztatott fel szenyen önzésőknek.

A lengyelek mellett keltek fel és zavartakartak, hogy magoknak dictatorságot halászhassanak.

Egy magasztos ügy leple alá buvtak, hogy annál biztosabban felcsuszthassanak a hatalom irigyelt polczára. Szégyen és gyalázat.

Franciaország egy szabad ország, melly saját magát kormányozta. Tisztviselői nem huzzák a népet, nem hiznak a nemzet zsrján, nincs királyi udvara, melynek fentartása egynehány — a szegény osztályt nyomó — millió adóba került Franciaország a legszabadabb institutiokkal bir s az államnyí kormány forma azon tökélyére jutott, mellyben a természet lörvényeitől alig van valami eltérés, s ha van ez csak a társas viszonyok megállhatása és kapcsolata miatt van, mellynek természeti jogaiából valamit feláldozni mindenki köteles. Franciaországnak tehát nincs szüksége véres forradalomra, de van szüksége bókére és rendre, hogy nyert diadala után magát rendezhessé, hogy erősödjék és erősítsen más nemzeteket is, mert Franciaország ügye Europa ügye, dolgainak üdvös kimenete, Europa haladásának reménye és feltétele.

És ezek után a terrorista párt büne kétszeresök vétkeztek nem csak anyahonjuk de Europa ellen is.

És it tán mondani fogja valaki, ha nem vétkez e a „Márczius 15-ke is“ midőn e zavarban forrásban levő haza rendbehozására lecsöndesítésére az ingerlés és ministerium elleni agitálás fegyvereit használja?

De a dolog nem így áll.

Magyarország, az igaz, forrásban van, közgazgatásunk forradalom ment keresztül, alapodásra üledésre van szükség mindenfelől, de alkotmányunk törvényeink és társadalmi viszonyaink még korántsem jutottak a tökély azon fokára, hogy rajtok lemetzeni levágni való ne volna, de sőt igen is hiányosak, mellyeknek bizon két kézzel állhatunk neki, hogy fattyu növéseit lemetzhessük.

És ha mi látjuk — vagy ha úgy tetszik látni véljük — hogy a kertészek alkotmányunk fájának kinövéseit erősödni engedik s csak akkor vetnek fűrészt reá, midőn már a sebet a törzsök is megéri; ha látjuk, hogy az ártalmas bogarak, parasit növények kiirtására czéliránytalan vagy lassu eszközök használtatnak; ha látjuk, hogy míg egy részről, a nap hő sugarainak igen is ki van téve, addig más részről elegendő nedvet és tápot nem nyer; ha mind ezt látjuk — vagy gondoskodó szorongásunkban látni véljük és felszólalunk — ki kárhoztathat minket jozanon? Ki vetheti nekünk azt szemünkre, hogy mi hazánkat érdekei melletti remegésig szeretjük? Ki vádolhat minket azért lelkiismeretesen, hogy szorongásunkban a közügy iránti aggodalmunkban az illem szabályaitán néha feledjük, s szavainkat — hogy inkább meghalljanak — hangosabban emeljük?

Csak kérlek ne álljatok elő azon unalomig pengetett phraissal, hogy most mindenk felett egységre van szükségünk.

Mi egyek akarunk lenni hol e hazáért áldozni kell vagyont vagy életet, de nem akarunk egyek lenni véleményekben, mellyeket hibásaknak tévelygőknek tartunk, s az isten is örözzen meg, hogy némelylek véleményével valaha egyek legyünk. —

Mi nem tartunk senkit csalhatlannak, mint nem tartjuk magunkat, mi eszmesurlodást akarunk, melly nélkül nincs élet és nincs szabadság, mi vélemény különbséget akarunk, hogy a sok közül a jobbat kiválaszthassuk; és nem fogja azt tapasztalni senki soha, hogy mi a jótól tetszésünket megvonnok, de azt sem, hogy mindent feltétlenül dicsérnénk.

E szerepet meghagyjuk azon pártnak, melly mint szélmalom fordul a hatalom léghuzama után.

Kormányoknak — legyenek azok bár még olly jellemzők és becsületesek — voszedelmesebb támasza nem lehet, mint a mindent dicsérők szolgálja serege.

A hű nő, ki férje részéről soha ellentállásra nem talál, minden szeszélyes kívánatait legkisebb szó nélkül telyesíttetni látja, megunja végre az „igenlő“ s önakarat nélküli szerelmes férjet, és — kaczer lesz.

Ellenörség, inger, méltánylás és megrovás erősíti a kormányt, mint a nő erényét.

Azért ne kiabályatok szüntelen és olly gyermekesen ellenünk, kik meggyöződésünkből jött eszmeinket ki is merjük mondani.

Legyetek egyszer férfiak és főként szoktasatok magatokat az alkotmányos élet formáihoz.

A ruha genirozza ugyan egy kissé táblabírói atillába szorított testeiteket, pedig meglássátok rö-

vid időn sokkal kényelmesebben fogjátok magatokat benne érezni.

Kérlek ne legyetek vélemény türelmetlenek és főként táblabírák.

Csernátoni.

Pest majus 26.

Uram, uram Keresztiszezi uram, szólok az urhoz. Márczius 15-dike 61-dik számában „élet vagy halál a hitelnek“ czikben én azt állítám, hogy az általános betáblázás, azon esetben, ha az adós azon megyében általános betáblázással terhelt nem minden vagyonát adja el, csupán részét, de az el nem adott részről a betáblázott adósság ki nem telik, nem egyéb szemfényvesztésnél, és így az 1848: IX t. cz. 5 §-a igazságtalan a hitelezőkre, kik ezen törvény előtt általános betáblázás mellett költsönöztek olly birtokosnak, kinek birtokához urbériség volt csatolva; mert azon adósság a jövő törvényhozás rendeletéig fel nem mondható, addig pedig azon adós birtokos, kinek 10,000 frt. értékü birtoka van, tegyük fel 100 hold, általános 10,000 forintnyi betáblázással terhelve, 100 holdjából elad 99 holdat, s így az 1840: XXI t. cz. 21 §-a szerint a vevő nem tartozik megfizetni a 10,000 frt. betáblázott adósságot, hanem a hitelezőt utasíthatja az 1 holdra, hogy abból vegye meg általános betáblázott 10,000 forintját.

Őn erre azt mondja másnap a 62-ik számban, hogy az 1840: XXI t. cz. 20 és 21 §§-ai biztosítják a hitelezőt általános betáblázással is.

Én most is azt mondom, hogy az általános betáblázás nem biztosítja a hitelezőt.

Ha kettőnké volna az ügy, nem felelnék, kit kit az ő hite boldogít, de mivel az ügy a közönőségé, s ezt mystificálni nem szabad, a közjó megkívánja, hogy tisztában lászon.

A bíró nem más köztünk mint maga a törvény.

Az 1840: XXI t. cz. 20-ik §-a egy szót sem szól az általános betáblázásról, csupán a különösről, hogy a különös betáblázással terhelt birtok vevője tartozik azon birtokra különösen betáblázott adósságot megfizetni, mit én soha se tagadtam: de ebből csak az következik, hogy a különös betáblázás biztosít, ez pedig egy szóval sem következik, mit ön állít, hogy az általános betáblázás is biztosítja a hitelezőt.

A 21-ik §. szórol szóra így van: „Ugyanez léssen megtartandó akkor, midőn az adós valamely törvényhatóság alatt lévő s általános betáblázással terhelt minden birtokát eladja, habár más törvényhatóság alatt birtokai megvolnának is. Ha tehát az adós nem adja el minden birtokát, hanem 100 holdjából csak 99et ad el; ekkor nem tartozik a vevő az általános betáblázott adósságot megfizetni. Tehát az általános betáblázás nem biztosítja a hitelezőt a kijátszás ellen.

A 19-ik §., mollyet ön idézett, nem egyéb szóhalmaznál, annak semmi lelke nincs, ollyan mint a czinegefogó; mert ha felméreti is az adós birtokát, de azért csak általános betáblázásra kap hitelt, a 21-ik §. áll elő, ha pedig azon felmért birtok specialis hypotheccául kitözve terheltetik betáblázással, akkor a felméretésre szükség nem volt, mert a specialis hypotheccául kikötött s betáb-

lázással terhelt vagyon felmérése nélkül is ad-biztosítékot. Tehát a törvényből sem következik, hogy az általános betáblázás biztosíték.

A tanúság tehát az, hogy a ki biztosan kölcsönöz, az adólevélben specialis hypothecául kötesse le az ingallan vagyont, s tábláztassa be a kötelezőt, de addig, míg a megyei gyűlés tart, az utolsó napig ki ne adja a pénzt kezéből az adós-nak, mert a rozlelkű adós még a specialis hypothecául lekötött vagyonrai betáblázással is ki-játszhatja hitelezőjét úgy, hogy ugyanazon va-gyont másnak is leköti specialis hypothecául, és ugyanazon gyűlésben betábláztatja maga ellen a kötelezvényt, s ekkor a melly hitelezőnek köte-lezvénye előbbi, s a pénzt előbb számlálta le, az birand elsőbbséggel.

Midőn az 1848: IX. t. cz. 5-ik §-át igazság-talannak mondtam azért, mert az eddig általános betáblázással kiköltöztött pénz fel nem mond-ható s be nem hajtható a törvény további rende-letéig, addig pedig a roz lelkű adós kijátszhatja hitelezőjét, — az országgyűlési rendeletet nem ocsároltam mint ön állítja; mert igazmondás nem emberszólás; s ön, leczkét ad nekem, hogy ne ocsároljak, mégis ön beszél a törvényről olyast, hogy a szegény földbirtokoson Magyarországon a váltótörvény által 8 év óta mintegy finoman ki-számított elszegényítési rendszer nehezkeedik, ön azt mondja az országgyűlésről, hogy a szegény magyart reá szedték, mert egy §-ban, mellyet ő bizonyosan nem érzett, azt csusztatták be, hogy az idogen váltót saját rendeletre is ki lehet adni. Tán inkább azt akarta ön mondani, hogy saját vállót nem bejegyzett kereskedő is adhat ki?

Ön uram — mint hiszem — egyik váltótör-vényszéknél fogalmazó gyakornok: hogy állít-hatja hát ön azt, hogy a kereskedési viszonyból eredt váltó az, mellyben különböz a kelet helye a fizetés helyétől. E szerint ha Vodjaner gyapjut vévén Kis Pétertől, a gyapju áráról annak Pes-ten kelt váltót bocsát ki s intézi Ulmanhoz, hogy Pesten fizesse ki a váltó értékét Kis Péter rende-letére, ezen váltó ön szerint nem eredne kereske-dési viszonyból, mert a kelet hely nem különböz a fizetés helyétől. Gyapjувétel, és árának váltóval fizetése, kereskedési viszony.

Ön nekem szemembe szórta, hogy a birák né-zeteit megelőzve, azokra a táblabíró politikát akarnám rátolni, ha véleményem szerint nem itélnének, s kifejezéssel a birákat nézetem el-fogadására akarnám kényszeríteni. E puska csü-törtököt mond.

Én a birákról azon véleményben vagyok, hogy ha bár ön azt állítja is, hogy a kereskedési, vi-szonyból eredt váltóra azonnal ráismerhetni mi-helyt a kelet helye a fizetés helyétől különböz, azért a birák ezen nézet szerint nem itélnék, mert ön nézete hibás: ellenben ha ön, vagy en-gedelmével én is, a törvényt világosságra értel-mezzük, ez értelmezés által kényszerítetteknek nem látják magokat, ha csak a törvénynek értelmét adtuk elő, s nem lesznek olly daczolók, hogy mi-vel Pukolay vagy Keresztvári azt állíták a hir-lapban, hogy 2-er 2 = 4: ők azért is azt itélnék hogy 2-er 2 = 3.

Uram, törvénytörési fogalmazó uram! ha nem ohajt ön halált a hitelnek szavai szerint; ne hin-tegessen olly véleményt, hogy mi csuda, ha né-melylek látván, hogy a törvény olly mostohán gondoskodik rólok, éltük megmenthetéseért nem szabados módokhoz is nyultak, s ki megszorul,

egyformán használja a törvények hiányait, a tör-vényszékek kedvezéseit. Azért hogy őhen ne hal-jonaz ember, nem szabad lopnia, a törvénytöré-keknek kedvezések nélkül kell a törvényt kiszol-gáltatni; S ön a bírónak kedvezést enged, intéz-hetni kénye szerint!!!

Táblabíró politika nem kell.

Barátja a személynek, — de inkább barátja az igazságnak, ha ég föld össze szakad is, — ez a bírónak hiszek eggye.

Pukolay.

Sopronból írják:

Minekutána a jelen ministerium a szabadelvű párt által emeltetett a kormányra, mindenek előtt azon kellett volna lennie, hogy pártját az ollyan megyékben, a hol kisebbségben van, tekintélye s befolyása által támogassa.

Ez úgy hiszem nagyon természetes. Mit tett azonban a kormány Sopronmegyében pártja erős-ítésére? A híres soproni követ Simon Nep. Já-nos most is elnöke, és pedig igen nagy befolyás-sal bíró elnöke a megyének. Miért nem nevezte-tett ki ezen aluszékonyágáról híres megyébe, egy erélyes Bónis Samufle főispán, hogy a sza-badelvű pártot zászlója alá gyűjíthetné, a népet felvilágosíthatná, s a retrograd szellemű emberek-nek egy kissé imponálna?

Ha a megyei kormány, továbbra is olly kezek közt marad, mint a múltjében most van, a lelke-sedés azon csekély szikrája is, a melly ujabban felébredt a megyében, tökéletesen elalszik, mert a hivatalban levő retrograd emberek, sistematice annak elaltatására munkálnak.

Erre csak egy pár adatot akarok felhozni. A helyett, hogy a népet a nemzeti őrséghez beál-lásra serkenténék, mindenkép azon vannak, hogy attól elidegenítsék. Így Agfalva nevezetű hely-ségben, egy tudós főbíró, a nemzetőrségi tör-vényben megállapított 100 p. ftbeli tiszta jöve-delmi censust úgy magyarázta, hogy a szerint csak az lehet nemzetőr, a ki 100 p. ftot hátra te-het, s ezen magyarázat következtében a két lel-késszel együtt 17 nemzetőrt irt a faluban össze, holott, ha a természetes ész szerint akarta volna a törvényt magyarázni, 200-nál is többet kellett volna összeírnia.

Továbbá, minekutána Széleskút nevezetű helységbe, Austriából mintegy 500 rabló, ugy-nevezett kappelbub betört, az azt jelentő szolgál-bíró, a határbeli falu közönségek kérelme követ-keztében, arra hívta fel a megyei bizottmányt, hogy az austriai határon levő falubeli közönsé-geknek, a megye házában zár alatt levő fegyve-rekből szolgáltatassék ki önvédelmükre bizonyos mennyiség.

Minthogy azonban mindent el akar a még uralkodó retrograd párt mellőzni, a mi a népben a nemzeti őrséghez rokonszenvet, és egy kis ön-érzetet találna felkelteni, az ment határozatba, hogy a határbeli népnek önvédelmére sem szol-gáltathatik ki fegyver, de valami 10 pandur és egynehány lovas katona fog védelmükre oda ren-deltetni.

Mit várhat majd a haza, a bekövetkezhető vész pillanatjában egy ollyan néptől, a melly-

nél a közszellem s lelkesedés felébredése olly lel-kellenül gátoltatik?

Jenő Károly.

Pest, vasárnap majus 28-án, a nemzeti szín-házban népszerű nyilvános fölolvasást fog alulír-tanúságos gyakorlati mutatóvanyokkal: Illyenek az élő személyeken mutatandó kötözések, — állato-kon mutatandó kénégeny (aether) beszívások stb. fölvilágosítva tartani.

Nevezetesen:

Azon rögtön támadható életveszélyes esetek-ről (mindenféle sebzésekről, mérgezésekről, tetszhalálról, stb.) mellyekben okvetlen elvész a megbetegült, ha az orvos megérkezése előtt kö-rülállótól nem ápoltatik czélszerűen — és azon módokról, mellyeket az efféle életmentő ápolásnál követni kell.

Ajánlja és kéri alulírt ez ügynek a tisztelt kö-zönség általi pártfogoltatását, mert:

1. Mindenkit érdekelhet saját, vagy kedveltei-nek élete föltartása, melly a köztetű háborus vi-lágban gyakrabban mint máskor, boayolódhatik veszélybe, s mert:

2. A tiszta bevétel bizonyos (a színház igaz-gatósnál kitudakolható) jótékony célra fordít-atik. —

Kötelességemnek érzem azt is hálásan nyilvá-nítani, miszerint a fönt említett igazgatósnál ezen felolvasásra, a színházat ingyen átengedni szives-keedik.

Prof. Dr. Arányi.

A pénztár tízedfél órakor nyitattik meg.

Helyek ára (hogy a kevésbé vagyonosak is könnyen részesülhessenek) le van szállítva, és pedig földszinti s első emeleti páholy 3 ft 30 kr. Második emeleti páholy 2 ft 30 kr. Földszinti támlás karszék 1 ft. Földszinti zártzék 30 kr. Második emeleti zártzék 20 kr. Földszinti heme-net 15 kr. Karzat 6 kr.

Kezdeté délelőtti fél tizenegy órakor, vége tizenkettő ókor.

Aljasságok ellen azon fegyverrel, mellyre kü-lönben a lovagiasság az embert jogosítja, önmeg-gyalázás nélkül élni nem lehetvén.

Miután Töltényi Miklós, Bécsben Jasper Hü-gel és Manznál legujabban e czim alatt „Hű tük-re a megbukott cancellaria, helytartótanács és ka-maéa hivatalnokainak“ megjelent gunyiratában személyeink ellen méltatlan rágalmat szórt, mi becsületességünk érzetében s azon reményben, hogy a törvény előtt mindenki bármelly oldalról jöhető megtámadások ellen kellő orvoslato-t talál, a tárgyat az illető eskütszéki bíróság elibe vi-endőjük. Pest majus 26. 1848.

Jaszay Pál

ministerelnöki titoknok.

Kendelenyi Ferencz
igazságügyi osztálytitoknok.

Honvédelmi áldozatok. Duchon Adolf 2 ft. az előbbiekkel összesen 51 ft.

H i r d e t é s e k.

(1)

Az idei

pesti lóverseny

Az idei pesti lóverseny az alanti díjak kitételével következő napokon, mindenkor délutáni 4 órakor fog megkezdődni, ugymint: 1. Csütörtökön június 1-én „Széchenyi díj” — „Egyesült nemzeti díj” — „Mezei gazdák lovainak próbatétele.” — 2. Vasárnap június 4-kén: „Pestvárosi díj” — „Hg Eszterházy díj” — „Mezei gazdák lóversenye.” — 3. Kedden június 6-án: „Hazafidj.” — „Battányi Hunyady díj” — „Festetics Nákó díj.” — „Ostor díj.”

(35)

(3)

Kos-eladás

Jövő pesti Medard vásár alkalmával május 30-kától fogva június 5-ig Gróf Hunyady József juhnyájából különféle gyapjúminőségű hágó kosok lesznek eladás végett a M. Gazd. egyesület köztelkén (üllői uton) kiállítva.

(30)

(1)

Hajnövesztő-kenet.

Míthogy a mezitlen pofa, a férfias szabad érzelemhez éppen nem illik s ennél fogva sokan bajszot barkót és szakállt kívánnak eresztetni: tehát alulírt egy olly kenetet talált föl, melly mint ezen kíványt kielégíti — sőt azon fölül, az ősz és vörös haj is tőle szépen megfeketül annélkül hogy a bőr meg feketülne, vagy a haj és szakáll olly vizsán fémle, mint azt a fűsavanyu ezüst okozni szokta.

Ára 1 ft. pengő pénz.

Dr. Malatides, bálványutza 183.

(1)

Jelentés.

Alólírottak tisztelettel bírül adják, hogy náluk mindenféle gépészi munkák elkészítetnek; u. m. gőzgépek, malmok, fűrészmalmok, teheremelő alkotmányok s tekervények, sajtók, házi kutak, vízszívó gépek, tüzi fecskendők, gőzkazánok, tizedet mázsáló mérők, gazdasági tűzhelyek, satók, s több efféle készítmények.

Mind ezen elősorolt munkáknak a kijavításait

is át veendik, és a legutányosabb és sörény szolgálattal ajánlják magokat.

Schellenberg és Komora.

Lakásuk az országuton 68-ik szám alatt Pécssett.

(32)

(1)

Magyar Mikál

könyvtárosnál megjelent s mindenütt kapható:

Szózat az Oláh faj ügyében.

Irta

Havvani Imre

Ára 12 kr.

Nem kell

Szerzetes rend.

Irta

Hamar Dani.

Ára. 10 kr.

(34)

Magy. közép- ponti vasut.

Naponkinti indulatok 1848-dik Majus 20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarban megjelenni.

(28)

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 órak. tehervonat délben 11 ó. 45 p. személyvonat délután 2 ór.

Szolnokból Pestre. Tehervonat reggeli 3 óra 45 percz.

„ „ Személyvonat reggeli 6 óra 25 perczkor.

„ „ Személyvonat délután 2 óra 15 perczkor.

Pestről Váczfelé reggel 6 óra 30 percz.

„ „ délután 2 óra 30 „

„ „ „ 5 „ 30 „

Váczról Pestfelé reggel 8 órakor

„ „ délután 4 „

„ „ „ 7 „

Gőzhajók járása

1848-ik évi május 1-jétől kezdve.

Pestről Bécsig naponkint, reggeli 6 órakor, kapcsolatban Győrrel.

„ Orsovára minden vasárnap, reggeli 5 órakor. Galacz és Konstantinápolyi kapcsolatban az oláh részen, és május 7- és 21-kén Odessával.

„ „ minden csütörtökön reggeli 5 órakor (minden 14 napokban egyesül Galacz és Konstantinápolyi a török részen.)

E gőzösök megérkeznek Orsováról minden vasárnap reggeli 4 órakor, és minden csütörtökön délutáni órákban.

„ Cittelig minden kedden és pénteken reggeli 5 órakor, le- és fölfelé Eszéken át; a kedden elinduló gőzös Szegeddel kapcsolatban áll.

E gőzösök minden vasárnap és szerdán délutáni órákban Tittelből megérkeznek.

Vontatóhajók indulásai.

Pestről Bécsbe minden hétfőn és csütörtökön elindulnak; és minden szerdán és szombaton megérkeznek.

„ Orsovába minden kedden elindul, és minden szerdán megérkezik.

Szolnokból Tokajra.

E gőzös-járás folyvást folytatattatik, ha semmi akadály nem lép közbe, minden csütörtökön Szolnokból Tokajra, minden vasárnap Tokajból Szolnokra.

Pest, május 1-jén 1848.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főügynöksége.

Megjelenik e lap **minden este** Előfizethetni e lapra Pesten a Beimel-féle nyomdában (Al-Dunator Piaristák épülete) és Emich Gusztáv könyvkereskedésében. — A vidéken a postahivataloknál. **EGYES SZÁM ÁRA 3 kr. pp.**